

PAPATYA SAHİLİ

Yazar

BENİ MELAMET

Kapak Fotoğrafi

Beni Melamet

Kapak tasarım

Yusuf Anar

Editör

Çağla Miniç

Son Okuma

Alev Şimşek Yıldırım

**YAZARDAN
DİREKT**

Yazardan Direkt – Türkiye
Yazardan Direkt Elektronik İletişim Tanıtım Pazarlama ve Tic. Ltd. Şti
Kozyatağı mah. Değirmen sok. Nida Kule No:18

Kat 10 Kadıköy /İstanbul

Tel: 0(216) 3011213

Sertifika No. 47456

ISBN: 978-605-9385-92-3

1.Baskı: Ağustos 2020

Baskı ve Cilt

Ege Reklam Basım Sanatları San.Tic. Ltd.Şti
Esatpaşa mah. Ziyapaşa caddesi No.4 Ataşehir / İstanbul

Tel: 0216 470 44 70 Faks:0216 472 84 05

www.egebasim.com.tr

Sertifika No: 45604

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Beni Melamet, 1966 yılında İzmir’de doğdu. Orta ve Lise eğitimini Fransız okulunda tamamlayan yazar, tüm lise eğitimi süresince kompozisyon sınavlarında on üzerinden üç’ü hiç geçememiş olmanın verdiği kaygıyla mühendislik alanında ilerlemenin herkes adına daha doğru olacağını hissetmiş ve İTÜ Uçak Mühendisliği bölümünü bitirip ardından yurtdışında aynı bölümün yüksek lisansını tamamlamıştır. Tüm kariyeri boyunca gerek şehiriçi gerekse yurtdışında gerçekleştirmiş olduğu seyahatlerini birer anı olarak tatlı bir mizah dili ile minik yazılara dökmüş ve bunları çekmiş olduğu fotoğraflarla sosyal medyada paylaşarak takipçi kitlesinin ilgisini çekmiştir. Bu süre içerisinde pek çok takipçisi ve yakın arkadaşları onun tüm bu duyguları yazıya dökerek bir kitap haline getirmesi gerektiğine dair yoğun mesajlar verseler de, yazar bu konuda uzun bir süre bir adım atmamıştır.

2020’de yaşanan COVID-19 pandemi süreci boyunca instagramda doğaçlama olarak başlayan birkaç paragraf paylaşımı sonrasında yazar, senaryonun sonunu baştan hiç öngörmeden yazıyı bütünüyle akışına bırakarak yazmaya devam etti ve bu ilk kitabı bu şekilde kısa bir sürede ortaya çıkmış oldu.

Yazarın sözlükte ve hayatta en çok sevdiği kelime “Hayal” olup sonuna kadar inandığı düşüncesi ise şu oldu: “Bir hayaliniz olsun! Çünkü bu hayalinizin ruhunuzda ve kalbinizde yaratmış olduğu enerjiyi evrene yaymanız durumunda, evren sizin inanmış olduğunuz bu hayalinize ulaşmanızı mutlaka er ya da geç sağlayacaktır! Hiçbir şey için gecikilmiş değildir. Yeter ki gereken ilk adımı atın ve kalbinizi dinleyin.”

HAYALİME

Hiçbir şeyin sizi durdurmasına izin vermeyin.
Bir hayaliniz varsa, onu gerçekleştirmek için sahip
olduğunuz tüm potansiyelinize sonuna kadar güvenin.

BENİ MELAMET

8 Temmuz 2019

Dedektif Stone, boyası dökülmeye yüz tutmuş ahşap panjurundan süzülen güneşin ilk ışıkları ile uyanmıştı. Başında şiddetli bir ağrı vardı. Hemen yanı başındaki ağrı kesiciden eline attığı iki hapı hızlıca yutarken bir yandan da birkaç ay öncesinde tanıştığı kadının, geçen hafta işlenen bir cinayette olası şüpheliler arasında yer alması kafasını derinden kurcalıyordu.

Jack Miller, bir hafta kadar önce kendi ofisinde kalbine çok yakın iki noktadan vurularak bir cinayete kurban gitmişti. Cinayet 1 Temmuz Pazartesi gecesini işlenmişti. Jack, kanser tedavisine yönelik araştırmalar yapan bir kurumun kurucusuydu ve başkanlık görevini yürütüyordu. 49 yaşındaydı ve GenieLab adını verdiği araştırma merkezini 1999 senesinde, henüz yirmi dokuz yaşındayken kurmuştu. Otuz beş kişilik ekibiyle birlikte, bazı tipte kanser vakaları için insan genleri ve DNA'sını yeniden programlayarak yeni bir tedavi yöntemi üzerinde çalışıyordu. Yürüttükleri pek çok araştırma için, ilaç şirketlerinin de destek fonlarından sık sık faydalanıyorlardı. New York Times'da sekiz ay kadar önce yayınlanan bir makalede Jack, bazı deneylerin güzel sonuçlar verdiğini ancak işin henüz çok başında olduklarını dile getirmişti.

Stone henüz yatağından kalkmamıştı, bir yandan cinayeti bir yandan da Linda'yı aklından geçirdi.

Üç hafta kadar önce çarşamba günü Linda'nın evinde onunla birlikte geçirdiği geceyi hatırladı. Linda, 5. Cadde üzerinde 1920'lerde inşa edilen bir binanın en üst katında tüm Central Park'ı gören bir loftta oturuyordu. Linda'nın evine doğru yürürken, bardaktan boşalırcasına yağan yağmurun kaldırımında bıraktığı minik su birikintileri, sokak lambalarının arada yanıp sönen loş ışıklarını yansıtıyordu. Bir an, önündeki çukura takılıp yere düşecek gibi oldu. O esnada kaldırımında yanından geçmekte olan adamı fark etti. Yere bakarak yürüyordu. Stone, bu adamı daha önce de bir yerde gördüğünü düşündü ve yoluna devam etti. Linda'yla olan randevusuna geç kalmak istemiyordu.

Linda'nın kendisine bir ilgi duyduğunu hissediyordu. Ancak eski karısı Kristine ile evliliklerinde sıkıntılı geçen son üç yıl ve hemen arkasından yaşadıkları boşanma süreci sonrasında Stone henüz yeni bir ilişkiye hazır hissetmiyordu. Bir yandan Linda'nın ona olan ilgisini de görmezden gelemiyordu ancak kadının bu samimiyetinde henüz anlamlandıramadığı ve çözemediği bir gizem de vardı. Daha kapıyı çalmaya fırsat bulamadan, Linda kapıyı açmıştı bile. Belli ki camdan Stone'un gelişini gözlüyordu.

Stone, üzerindeki montu hemen çıkarttı. Linda onun salona geçmesini ve birer içki hazırlamasını istedi. Stone kendisi için bir kadeh yirmi bir yıllık Glenfiddich Scotch doldurdu. Viskisine buz koymayı sevmezdi. Linda için de bir Martini Bianco hazırladı

ve onun sevdiği şekilde bardağa üç yeşil zeytin attı. Linda ile uzun süreye dayanan bir tanışıklıkları olmasa bile önceki buluşmalarında onun içkisini nasıl içtiğini gözlemlemişti. Linda'nın üzerinde siyah, uzun, tek parça bir elbise vardı. Tüm sırtı açıktı aynı zamanda bacaklarının güzelliğini sergileyecek şekilde kalça hizasına kadar bir yırtmacı vardı. Linda gerçekten çok seksi ve etkileyici bir kadındı. Belli ki fiziği ve hareketleri ile Stone'u etkilemek istiyordu. Linda kırk üç yaşındaydı ve Stone'dan bir yaş daha büyüktü. Onun da geçmiş evliliği pek başarılı sayılmazdı. Eski kocası ile evliliklerini dört yıl sürdürebilmişlerdi. Sonrasında da kendini kariyerine vermiş ve yeniden evlenmeyi hiç düşünmemişti.

İçkilerini bitirdikten sonra yemek sofrasına geçtiler ve Linda masaya Napa Valley üretimi bir şişe Jarvis 2013 Cabernet Sauvignon kırmızı şarap getirdi. Stone kadehleri doldurmuş ve birbirlerinin gözlerine bakarak şaraplarını yudumlamışlardı. Linda, çok yoğun bir iş temposunda sahip olsa da mutfakta vakit geçirmekten büyük keyif alıyordu ve yemek yapma konusunda usta sayılırdı. O geceki menü tercihini kırmızı et üzerine yapmıştı. Başlangıç olarak üzerine minik, kırmızı turplar serpilmiş bol yeşillikli bir salata, ana yemek içinse fırında kök sebzeler ve yanında kuşkonmazlı, mantar soslu az pişmiş bir bonfile hazırlamıştı. Tatlı tercihini ise çikolata fondüden yana kullanmıştı. Stone, çikolata fondüye bayılırdı. Ona kalsa kalan çikolataya yüzünü daldırıp tümünü yalayarak bitirebilirdi. Ancak

Linda'nın yanında rezil olmamak adına kendini tutmayı başardı.

Yemek boyunca Stone başından geçmiş komik anılarını anlatmıştı. Uzun seneler NYPD'de¹ çalışmış sonrasında da özel dedektif olarak çalışmaya devam eden biri için komik anılarla dolu bir geçmişin olması Linda'yı hem şaşırtmış hem de yaptıkları sohbet onu çok güldürmüştü.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Linda'nın telefonu çaldı. Linda telefon konuşmasını içerideki odada gerçekleştirmek istedi. Telefon konuşmasından sonra yemek masasına geri dönerken yüzü bembeyaz kesilmişti. Stone, bunun sebebini sorduğunda Linda, bir sağlık problemi olduğunu dile getirerek sözü çok uzatmak istemedi.

Stone, keyifli geçen akşam yemeği sonrasında Linda'nın evinde biraz daha kalıp ve eve dönmek için izin istedi. Linda onu kapıda uğurlarken, aniden Stone'un dudaklarına yapıştı. Bu dayanılmaz sıcaklık üzerine Stone da bu öpücüğe karşılık verdi. Linda, onu öperken kulağına altında iç çamaşırı olmadığını fısıldadı. Ancak Stone, uzun süredir bir kadınla bir ilişki yaşamamış olmasına rağmen Linda'yı yeniden öperek ona iyi geceler diledi ve evden ayrıldı. Bazen bu iradesine hayranlık duysa da ara ara bu huyundan

1 New York City Police Department : New York Şehri Polis Departmanı

dolayı kendine kızmıyor değildi. Ama Stone için bir ilişki ancak karşılıklı bir aşk hissediliyorsa güzeldi. Bedensel bir ilişki onun için bir anlam ifade etmiyordu.

Stone, Linda ile geçirdiği geceyi düşünürken, aniden çalan telefon, onu daldığı düşüncelerden geri getirdi. Arayan, ofisinde çalışan yardımcısıydı. Nadine, 35 yaşında minyon, kızıl saçlı, hoş bir kadındı. Henüz kendisi 11 yaşındayken ailesinin işi sebebiyle Paris'ten New York'a taşınmışlardı. Üniversitede halkla ilişkiler bölümünden mezun olduktan sonra yedi yıl kadar farklı firmaların insan kaynakları ya da kurumsal ilişkiler departmanlarında çalışmış ancak son çalıştığı firmada bağlı olduğu yöneticisinin tacizi sonrasında istifa etmiş ve altı yıl önce Stone'un yanında çalışmaya başlamıştı. Stone, o dönemde bir yardımcıya ihtiyacı olduğunu düşünmüş ve gazeteye iş ilanı vermişti.

Nadine, telefonda ofiste onunla görüşmek isteyen bir kadının beklediğini söyledi. Kadın randevu almadan gelmişti ve bu sürpriz bir ziyaretti. Telefonu kapattıktan sonra Stone hemen giyinip sonrasında sert bir filtre kahve hazırladı. Uzun senelerdir kahvaltı etme alışkanlığı yoktu. Kahvesinden birkaç yudum aldıktan sonra 38 kalibre Glock silahını deri kılıfına yerleştirip evden çıktı. Sokağa adım attığında temiz havayı içine çekti, sigarasını yaktı ve arabasına bindi. Siyah renk, 76 model bir Mustang Cobra'sı vardı. Arabayı satın alır

almaz arabanın kırık ve eksik olan pek çok parçasını orijinalleriyle değiştirmiş ve arabasına her zaman gözü gibi bakmıştı. Eski arabalara çocukluktan kalma büyük bir merakı vardı.

Kristine ile iki yıl önce boşanmaları sonrasında bu çok sevdiği arabayı elinde tutmuş, birlikte oturdukları evi de boşanmaları sonrasında satmış ve ellerine nakit olarak geçen paranın büyük kısmını Kristine almıştı, geri kalan miktar ile de Stone kendisine yetecek kadar büyüklükte, şehir merkezinde, bir odalı küçük bir daire satın almıştı. Daire 80m2 idi ve beş katlı bir binanın üçüncü katındaydı. Açık mutfağı olan bu dairede çok az mobilya vardı. Salonda L şeklinde bir büyük koltuk, yatak odasındaysa çift kişilik bir yatak ve bir gömme dolap vardı.

Arabasına bindikten sonra karşı kaldırım kenarına park etmiş siyah Chevrolet içindeki adama gözü takıldı. Arabadaki kişi Linda'nın evine akşam yemeğine giderken yanından geçen adamdı. *Burada ne işi var,* diye düşündü. Gidip sormak istedi ancak önsezileri elbet o adamı yeniden göreceğini söylüyordu. Motoru çalıştırdı ve ofise doğru yola çıktı.

Arabasını sürerken önceki hafta katılmış olduğu cenazeyi düşündü. Stone, üzerinde çalıştığı vakalarda kurbanın cenazesine mutlaka katılırdı ve cenazeye katılan herkesin yüz ifadelerini uzaktan gözlemlerdi.

O cenazede Linda da vardı. Jack'in karısından oldukça uzak bir mesafede ayakta duruyordu. Cenazeye karısı Sarah, yakın akrabaları, arkadaşları ve laboratuvarında onunla birlikte çalışan personel olmak üzere oldukça fazla kişi katılmıştı. Karısı, şokun etkisini üzerinden atamamış gibi görünüyordu ve arkadaşları da onu teselli etmek için hiç yalnız bırakmıyorlardı. Stone aslında bu manzaranın kendisini yanıltmaması gerektiğini de biliyordu. Pek çok kez aile içi işlenen cinayetlere şahit olmuştu ancak bunların büyük çoğunluğu şiddetli geçimsizlikten değil de yasak aşk, kıskançlık ya da mirasa konmak gibi sebeplerle işlenmiş cinayetlerdi. Bir an evliliğini sağ salim bitirmiş olduğu için kendini şanslı hissetti. Bir çapkınlığı yoktu, çok parası da yoktu ancak boşanma öncesindeki üç yıl boyunca şiddetli tartışmalar vardı ve Kristine sinirliyen kendini kaybedebiliyordu.

Stone bir anda arkasındaki aracın birkaç kez çaldığı korna sesiyle kendine geldi. Trafik ışığının yeşile döndüğünü uzun süre fark etmemişti. Ofise giderken trafik olsun olmasın hep aynı güzergâhı takip ederdi. Bunun bir takıntı mı yoksa alışkanlık mı olduğunu düşünmek bile istemedi o an için. Arabasını ofisinin önüne bulduğu ilk yere park etti. Park için bilet alma alışkanlığı yoktu, kesilen cezaları da ödemediği için, bir yıl önce mahkemeye çıkmış ve para cezasını faizi ile birlikte ödemek zorunda kalmıştı.

Ofise girer girmez Nadine onu her zamanki güler